

कौण्डिन्य पुंस्त्री कुण्डिनस्यर्षे गोत्रापत्यं गर्गांयञ् । कुण्डिन-
न गोत्रापत्ये । “कौण्डिन्यात् कौण्डिन्यं” शत० ब्रा० १४।५।
५।२० स्त्रियां तु ङीप् यलोपः “पाराशरकौण्डिनी-
पुत्रात् पाराशरकौण्डिनीपुत्रः” शत० ब्रा० १४।६।४।२०
वंशब्राह्मणे । कुण्डिनस्य युवापत्यम् गर्गां यञि यज-
न्तात् फक् । कौण्डिन्यायन कुण्डिनस्य युवापत्ये पुंस्त्री
“कौण्डिन्यायनाञ्च कौण्डिन्यायनः” शत० ब्रा० १४।५।५।
२०। कौण्डिन्यस्य ङात्वाः कर्षा० अण् यलोपश्च । कौ-
ण्डिन कौण्डिन्यस्यङात्वे । बद्धपु अणोलुक् कुण्डिनादे-
शश्च कुण्डिनः । स्त्रियां तु न लुक् किन्तु गोत्रत्वात्
ङीष्प्यलोपो कौण्डिनी ।

कौण्डिन्यक पु० । सुश्रुतोक्ते शकन्मुत्तविषे जन्तुभेदे विषश-
ब्दे विवृतिः । २तलोक्ते कीटभेदे च कीटशब्दे विवृतिः

कौण्डोपरथ पु० । आशुभजातिसंघे ततः स्वार्थे ङ ।
कौण्डोपरथीय तदर्थे । “आङ्गस्त्रिगर्तषष्ठास्तु कौण्डो-
परथदाण्डिकाः क्रोष्टु किर्जालमालिश्च ब्रह्मयुप्रोऽथ जा-
लकः” सि० कौ० । [तस्कुतोभवे ।

कौतस्तुत त्रि० कुतः कुतोभवः अण् टिलोपः कस्का० । कु-
कौतस्तु त्रि० कुतस्त्वै भवः अण् नि० वेदे यलोपः । कुत-
स्त्वै भवे । “कौतस्तावध्व्यू अरिभेजयश्च जनभेजयश्च”
पारा० ब्राह्म० ।

कौतुक न० कुतुकस्य भावः युवादि० अण् प्रज्ञा० स्वार्थे अश्च
वा । १कुतुहले अमरः । तच्च अङ्गु तजिज्ञासातिशयः ।
“कौतुकागारभागात्” कुमा० । २मङ्गलार्थहस्तसूत्रे
शाश्वतः “वैवाहिकैः कौतुकसंविधानैः” कुमा० । ३उत्-
सवे ४अभिलाषे ५नर्मर्षिणि ६हर्षे ७परस्मरायातमङ्गले
८गीतादिभोगे ९भोगकाले च हेम० ।

कौतूहल न० कुतूहलस्य तदन्वितस्य भावः कर्म वा युवा०
अण् प्रज्ञादि० स्वार्थे अण् वा । कुतूहले “विस्तरअवषे
जातं कौतूहलमतीव मे” भा० आ० ६२अ० । “महत्
कौतूहलं मेऽस्ति हरिश्चन्द्रकथां प्रति” मार्क० ८।१।

कौतूहल्य न० कुतूहल+ब्राह्मणा० स्वार्थे ङ्यञ् । कुतूहले
कातोमत पु० कुतोमतस्यापत्यम् ऋष्यण् । ऋषिभेदे ।
“सहस्रवाङ्मर्गोपत्य इति कौतोमतेन” गोपथब्राह्मणम् ।

कौत्स पुंस्त्री कुत्सस्य ऋषेरपत्यम् ऋष्यण् । कुत्सापत्ये
“भूर्भुवः स्वरिति जपित्वा कौतसोहिङ्करोति” आश्व० श्रौ०
सू० १।२।५। “कौत्साय दत्त्वा कन्यान्तु हंसीं नाम
अश्लक्ष्मीम्” भा० आ० १२७अ० । “कौत्सः प्रभेदे

वरतन्तुशिष्यः” रघुः । बद्धपु तस्य लुक् । कुत्साः
तदपत्ये षु । कुत्सेन दृष्टं साम अण् । कुत्सर्षिदृष्टे
विक्रतियागे गेये सामभेदे । तच्च साम वेगाने १६प्र०
२अङ्गे १०गानम् । “कौत्सं भवति काण्वं भवति” श्रुतिः ।

कौथुम त्रि० कुथुमं वेदशाखाभेदमधीते वेद वा अण् । १कुथुम-
शाखाध्यायिनि तद्वेत्तरि च । तस्य कार्त्तिकौजपादित्वात्
इन्दे पूर्वपदं प्रकृत्या । कठकौथुमाः इत्यादि । “अनुवादे
चरणानाम्” पा० इन्दे एकवत् प्रत्यघात् कठकौथुमम् ।
“स्येणोर्लुङि” वार्त्ति० स्याधातोरिणधातोश्च लुङ्प्रयोग
एव तस्य तथात्वं नियमितम् [ब्रह्मवै०जातिशब्दे विवृतिः
कौदासीका पुंस्त्री० रजक्यां तीवराज्जाते संकीर्णवर्षभेदे
कौद्रविक न० कोद्रवो निभित्तमस्य ठञ् । सौवर्चल्लवण्ये
राजनि० [धान्यभवनयोग्ये क्षेत्रे अमरः

कौद्रवीण न० कोद्रवस्य भवनं क्षेत्रं कोद्रव+खञ् । कोद्रव
कौद्रा(न्द्रा)यण पुंस्त्री० कौद्र(न्द्र)स्य ऋषेर्युवापत्यम् इज्
कौ द्रिः(न्द्रिः) इजन्तत्वात् यून्पत्ये फक् । कौद्रि(न्द्रिः)
नामर्षेर्युवापत्ये ततः अरीह० चतुरर्थ्यां वुञ् । कौ-
न्द्रायणक तत्सन्निकषट्देशादौ त्रि०

कौनस्य न० कुनखिनोभावः घ्यञ् टिलोपः । कुत्सितनख-
रूपे रोगभेदे तच्च सुवर्षस्योद्यमहापातकजचिह्नम् “सु-
वर्षचौरः कौनस्यम्” मनु०क्तेः । [निर्दत्तादौ
कौन्तायनि त्रि० कुन्ती+चतुरर्थ्यां कर्षा० फिज् । कुन्ती-
कौन्तिक कुन्तः प्रहरणमस्य ठञ् । कुन्तीस्त्र्येण युद्धकारके
अमरः । [प्रधौ अमरः

कौन्ती स्त्री कुन्तिषु देशेषु भवा अण् ङीप् । मन्थगन्धिन्यो-
कौन्तिय पु० कुन्त्या अपत्यम् ढक् । १युधिष्ठिरादिषु त्रिषु ।
“कौन्तिय ! प्रतिजानीहि न मे कर्मफले स्पृहा” गीता
२अर्जुनवृक्षे राजनि० तस्य तत्तुल्यनामत्वात्तथात्वम् ।

कौपी त्रि० कूपस्येदमण् । कूपसम्बन्धिनि जलादौ “सञ्चारं
पित्तलं कौपं श्लेष्मणं दीपनं लघुं” सुश्रुते तदुपुण्य
उक्ताः । “वसन्ते कौपं प्राञ्जवर्णं वा पीप्लोव्वेवम्”
सुश्रुतोक्तकाले तस्य सेव्यता । स्त्रियां ङीप् ।

कौपीन न० कूपे पतनमर्हति खञ् अकार्थे नि० । १अकार्थे
२पापे ३युद्धप्रदेशे अमरः ४चौरे त्रिका० ५मेखलावङ्गे
वस्त्रखण्डे (कपनी) मेदि० तद्वारणेन कूपे पतनात् तस्य
तथात्वम् । अकार्थं वदाच्छायात्वात् ६पुरुषालङ्गे शब्दचि०।
तदावरकतया वस्त्रखण्डस्य कौपीनत्वम् । “कौपीनवल्गः
खलु भाग्यवल्गः” पुरा० “कौपीनकाच्छादनं यावत्तादृच्छेद्भु